

อุปทาน - หลวงปู่หล้า เบนบัดโต

...

หากไม่มีอุปทานในปัจจุบัน ก็เท่ากับว่ารู้เท่าอดีตอนาคตแล้ว
ทุกอย่างก็จบลงเพียงเท่านี้
ไม่ยืดถือผู้รู้เป็นตน ตนเป็นผู้รู้ด้วยก็ไม่ได้แบกของอะไรเลย
จะเรียกว่าทิ้งของหนักแล้วก็ว่าได้

พระอรหันต์เรียนจะ ไม่จบ ก็พระรอนน้อมจน ไม่มีกิเลสใช่หรือไม่?
และมีปัญหาว่าผู้เขียนผู้ต่อตน เป็นพระอรหันต์หรือไม่?

ก็ไม่ใช่ ผู้เขียนก็ไม่ใช่พระอรหันต์ ผู้ต่อตนก็ไม่ใช่อรหันต์ เป็นกายสังขาร
วจิสังขาร จิตสังขารเท่านั้น ไม่ได้สำคัญตัวว่าเป็นพระอรหันต์เลย
ท่านผู้ได้สำคัญตัวว่าเป็นพระอรหันต์ ท่านผู้นั้นก็เพิ่มอุปทานขึ้น
 เพราะพระอรหันต์ไม่ได้สำคัญตัวในที่ใดๆ เลย

พระอรหันต์มีในโลกหรือไม่? ซึ่งหากมีคำว่าโลกแล้ว
จะ ไม่มีพระอรหันต์เลย เพราะพระอรหันต์ไม่มีในโลกขั้นนี้ และ
ไม่เป็นหน้าที่ ของพระนิพพานจะมายืนยันอย่างนั้นอย่างนี้
ที่เราประกันมันเป็นบุคคลเชี่ยวชาญกับธรรมชาติ จึงอกัน
อยู่ในตัว เพื่อให้รู้จักความหมายเท่านั้น

เช่น เราบัญญัติว่า คืน น้ำ ไฟ ลม คืนน้ำไฟลมก็ไม่ได้ปฏิเสธ
หรือรับหรือปัดหรืออุเบกษาด้วย เป็นเพียงไส้ชื่อตามสมมติ
เพื่อให้รู้จักเท่านั้น สมมติในทางพุทธศาสนา เป็นสมมุติ
ที่มีขอบเขตเป็นสมมุติสัจจะด้วย เพราะจริงตามสมมติ
จะเอ้าไปคัดค้านกับวิมุตติ ก็ไม่ได้

และให้เข้าใจว่าสมมติเป็นนาปเป็นสมมติที่ควรเว้น
สมมติว่าบุญเป็นสมมติที่ควรเริญ ทำให้เกิดให้มีมรรคผล
นิพพานเป็นสมมติที่ควรปฏิบัติให้รู้แจ้งในขันธสัมдан

ยกอุทาหรณ์อีก เช่น เราพิจารณาทุกข์เป็นอารมณ์ สมุทัยที่จะ
ให้เกิดตัญหาเกิดไปในตัว มรรคก์เจริญไปในตัว นิโรคก์ทำให้
แจ้งไปในตัว ไม่ใช่ว่าเจริญทุกข์ แล้วเจริญสมุทัย แล้วก์เจริญมรรค
แล้วก์เจริญนิโรค ดังนี้มันเป็นเรียงแบบ ไม่ใช่ประมัตต์ปฏิบัติ

ถ้าเรายืนกีบ่นลงถึงใจเป็นหนึ่งจะ
เรานับถึงเป็นจำนวนล้าน ก็นับออกไปจากหลักหน่วย
ดังนั้นถ้าเรายืนลง กีบ่นลงให้ถึงหลักหน่วยใช่หรือไม่?
ทุกข์จะมีกี่ล้านๆ กีบ่นลงมาหาเอกสารทุกข์
คือหนึ่งทุกข์ในปัจจุบัน ใช่หรือไม่?
ไตรสิกขาจะมีกี่ล้านๆ กีตาม กีบ่นลงมาหาเอกสาร ไตรสิกขา
ในปัจจุบันใช่หรือไม่?

....